

og § 57, stk. 6, vedrørende afgørelser om lokale hastighedsbegrænsninger. Ifølge forslaget § 35, stk. 7, 2. pkt., kan de nødvendige kompetenceregler fastsættes administrativt af justitsministeren efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder.

Af hensyn til den administrative gennemførelse, herunder etableringen af den nødvendige afmærkning, og af hensyn til gennemførelsen af den nødvendige propaganda og oplysningsvirksomhed om de nye hastighedsregler foreslås det, at disse først træder i kraft den 1. april 1972.

Til nr. 8.

Bestemmelsen tilsigter at lette fremkørselsmulighederne for busser, der starter fra stoppesteder i bymæssigt bebyggede områder.

Ændringsforslaget bygger på Nordisk Vejtrafik Komité's betænkning af marts 1970, der indeholder forslag om ensartede færdselsregler for Danmark, Finland, Norge og Sverige.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med en bestemmelse, der er vedtaget i ECE (Economic Commission For Europe) som supplement til art. 15 i Verdensfærdselskonventionen af 8. november 1968.

At der foreligger et stoppested, vil fremgå af omstændighederne, som oftest en stander med skilt. Reglen omfatter alene busser, som udfører omnibuskørsel, d. v. s. befordring mod vederlag af flere af hinanden uafhængige personer. Reglen omfatter således eksempelvis ikke turistbusser, skolebusser og lignende, der efter aftale befordrer en bestemt kreds af personer.

Ikrafttrædelsestidspunktet er fastsat til den 1. oktober 1971, idet Rådet for større Færdselssikkerhed over for justitsministeriet har oplyst, at en sådan ikrafttrædelsesfrist vil være nødvendig, for at rådet inden ikrafttrædelsen gennem oplysningsvirksomhed kan gøre borgerne bekendt med den nye regel.

Rådet har anslået udgifterne hertil til ca. 100.000 kr. Dette beløb vil ikke kunne afholdes inden for rådets gældende bevilling.

Til nr. 12.

Til stk. 1.

Bestemmelsen svarer til den gældende regel i § 69, stk. 1, 1. pkt., med den ændring,

at strafferammens maksimum forhøjes fra fængsel i 6 måneder til fængsel i 1 år. Samtidig har man imidlertid ophævet den særlige straffebestemmelse vedrørende spirituskørsel og overladelse af køretøjer til spirituspåvirkede førere, der findes i den gældende bestemmelse i § 69, stk. 1, 2. pkt., 1. led. Efter denne bestemmelse straffes overtrædelse af § 16, stk. 1, eller §§ 16, stk. 3, 54, stk. 2, og 56, sammenholdt med § 16, stk. 1, med hæfte eller fængsel i indtil 1 år eller under særlig formildende omstændigheder med bøde. Ophævelsen af denne særlige bestemmelse indebærer, at spirituskørsel fremtidig vil falde ind under den almindelige strafferamme, der gælder for andre overtrædelser af færdselsloven.

Forslagets betydning ligger i, at man i spiritussager giver domstolene mulighed for at anvende bødestraf i videre omfang end efter den gældende regel, hvor der som nævnt for at anvende bøde kræves, at der foreligger „særlig formildende omstændigheder“. Dette har ført til, at man hidtil i praksis næsten undtagelsesfrit har anvendt ubetinget frihedsstraf. I forbindelse med forslaget om at lade den almindelige strafferamme omfatte også spiritussager har man fundet det rigtigt at forhøje denne strafferamme, således at maksimum — som hidtil i spiritussager — sættes til fængsel i 1 år. Man tillægger det afgørende betydning, at den adgang, der gennem forslaget åbnes for som nævnt ovenfor i betænkningen at anvende bødestraf, slår igennem i retsanvendelsen over for alle mindre grove tilfælde af spirituskørsel.

Det forudsættes i overensstemmelse hermed, at der i praksis bliver tale om anvendelse af betingede afgørelser ud fra de synspunkter, der ligger bag de almindelige regler herom i straffelovens §§ 56-58.

Med hensyn til størrelsen af de bøder, der fremtidig skal anvendes, forudsætter udvalget, at der bliver tale om meget følelige bøder. De bøder, der skal bringes i anvendelse, skal ligge på et betydeligt højere niveau end det, man i øvrigt arbejder med over for færdselslovsovertrædelser. Det har under udvalgsarbejdet været nævnt, at førstegangs bøden — også under hensyn til længden af den frihedsstraf, som bøden er et alternativ til — bør ligge omkring en måneds nettoindtægt (når skatten er trukket).